

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 13C/133/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613204330
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6613204330.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Jánom Šulajom v právnej veci navrhovateľa Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 068 235, zastúpená JUDr. Jánom Mišúrom, advokátom, so sídlom Bratislava, Záhradnícka 27, proti odporcom 1) K. D., R. XX.XX.XXXX, T. D. Ľ. XXX, štátna občianka SR, zastúpená JUDr. Michalom Matalom, advokátom, so sídlom Lučenec, M. Rázusa 19 a 2) C. V., R. XX.XX.XXXX, T. D. D. D. - W., N. XXXX/XX, štátny občan SR, zastúpený opatrovníkom E. N., zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen, v konaní o zaplatenie 1 719,18 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporcovia 1), 2) sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 1 616,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 719,18 € od 19.11.2012 do 07.05.2013 a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 616,18 € od 08.05.2013 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohoto rozsudku.

Konanie v časti o zaplatenie 103,- € sa zastavuje.

Návrh na začatie konania v časti o zaplatenie 8,75 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1 719,18 € od 17.11.2012 do 18.11.2012 sa zamietá.

Odporcovia 1), 2) sú povinní nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 447,63 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu JUDr. Jána Mišuru, PhD.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa domáhal voči odporcom v 1. a 2.rade zaplatenia sumy 1 719,18 € s príslušenstvom, pričom uviedol, že odporca v 1.rade je fyzická osoba, držiteľ motorového vozidla VW Passat, EVČ Q., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Odporca v 2.rade je fyzická osoba, vodič motorového vozidla VW Passat, EVČ Q.. Dňa 27.06.2012 zavinil vodič - odporca v 2.rade predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody vznik škody na motorovom vozidle Škoda Fabia EVČ D., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol N. C. (poškodený). Škoda bola poškodenému uhradená v rozsahu a výške podľa ustanovení § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetné vozidlo nebolo k dátumu nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu ako to vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z tohto dôvodu vznikla navrhovateľovi v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) citovaného zákona povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Navrhovateľ poskytol dňa 28.09.2012 a 01.10.2012 z poistného garančného fondu poškodenému poistné v celkovej výške 1 719,18 €. Vyplatením škody poškodenému prešlo právo poškodeného vymáhať vyplatenú náhradu škody voči zodpovedným subjektom (odporcom v 1.a 2.rade) na navrhovateľa. Ide o zákonný prechod

práva podľa § 524 Občianskeho zákonníka, ktorý má oporu v ustanovení § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v platnom znení. Navrhovateľ si toto právo uplatnil mimosúdnyimi listami zo dňa 16.10.2012 voči odporcom 1), 2). Odporcovia pohľadávku navrhovateľa ku dňu podania návrhu neuhradili. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., sa poistenie zodpovednosti vzťahuje na každého kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V danom prípade sa poistenie zodpovednosti vzťahovalo nielen na zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla, ale i vodiča, pretože išlo o dva odlišné subjekty. Odporca v 1.rade zodpovedá za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako prevádzateľ motorového vozidla, za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Odporca v 2.rade, ako vodič, zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Zodpovednosť prevádzateľa vozidla za škodu spôsobenú jeho prevádzkou nevyklučuje súbežnú zodpovednosť vodiča za škodu spôsobenú pri rovnakej škodovej udalosti. Zodpovednosť vodiča podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neprichádza do úvahy len v prípade, keď v čase škodovej udalosti riadil v súvislosti s plnením pracovnej povinnosti vozidlo prevádzkované jeho zamestnávateľom. V prípade plurality zodpovedných subjektov (vodiča a prevádzkovateľa vozidla) závisí od Slovenskej kancelárie poisťovateľov, ktorá podľa § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. plnila náhradu škody poškodenému, voči ktorému zo zodpovedných subjektov uplatní svoje postihové právo vyplývajúce z § 24 ods. 7 citovaného zákona. Povinnosť nahradiť škodu poškodenému namiesto zodpovedných subjektov vyplýva z § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., pretože odporca v 1.rade si nesplnil svoju povinnosť podľa § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. Náhradou škody poškodenému prešlo na navrhovateľa právo na náhradu vyplatených súm podľa § 24 ods. 7 v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z.. Treba však zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej praxe osobou bez poistenia zodpovednosti v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) citovaného zákona nie je osoba, ktorá nesplní povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu v zmysle § 3 ods. 1 citovaného zákona, ale osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla na ktoré sa vzťahuje poistenie zodpovednosti za škodu. Takouto osobou je nielen prevádzateľ (odporca v 1.rade), ale aj vodič (odporca v 2.rade). Z uvedeného vyplýva, že právo postihu má Slovenská kancelária poisťovateľov, ako navrhovateľ vo vzťahu k odporcovi v 1.rade, ako aj vo vzťahu k odporcovi v 2.rade.

Odporkyňa v 1.rade namietala v celom rozsahu dôvodnosť návrhu navrhovateľa a žiadala ho zamietnuť. Uviedla, že neboli voči nej naplnené podmienky, za ktorých je možné domáhať sa podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. náhrady plnenia vyplateného Slovenskou kanceláriou poisťovateľov poškodenému. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia má Slovenská kancelária poisťovateľov nárok na náhradu vyplateného plnenia za škodu spôsobenú nepoisteným motorovým vozidlom, a to voči osobám, ktoré za takto spôsobenú škodu zodpovedajú podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Je úlohou navrhovateľa preukázať, že osoby, voči ktorým si právo na náhradu vyplateného plnenia uplatní, občianskoprávne zodpovedný za spôsobenú škodu. Vo vzťahu k odporkyňi v 1.rade nebola takáto zodpovednosť preukázaná. Pri dopravnej nehode, ktorou bola spôsobená škoda motorovým vozidlom VW Passat EVČ Q., bol vodičom vozidla odporca v 2.rade, ktorý za vzniknutú škodu zodpovedá podľa § 420 Občianskeho zákonníka ako osoba, ktorá škodu spôsobila porušením svojich právnych povinností. U odporkyne v 1.rade takáto zodpovednosť za vzniknutú škodu neprichádza do úvahy pretože neporušila žiadnu právnu povinnosť, ktorá by mala za následok vznik škody. Odporkyňa v 1.rade bola v čase vzniku škody zapísaná v osvedčení o evidencii vozidla ako držiteľka motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda. Táto skutočnosť však sama o sebe nemôže zakladať žiadnu formu jej zodpovednosti za spôsobenú škodu, pretože má vo vzťahu k faktickým a právnym skutočnostiam o tomto motorovom vozidle výlučne evidenčný charakter. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že odporkyňa v 1.rade bola v čase spôsobenia škody prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla a mala by tak zodpovedať za vzniknutú škodu podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zaťažuje ho v tomto smere dôkazné bremeno, t.j. je povinný preukázať, že odporkyňa v 1.rade bola skutočne v danom čase prevádzkovateľom tohto motorového vozidla. Odporkyňa v 1.rade tvrdí, že v čase vzniku škody nebola prevádzkovateľom motorového vozidla. Samotný Občiansky zákonník neobsahuje definíciu legálneho pojmu prevádzkovateľ motorového vozidla. Za prevádzkovateľom motorového vozidla je potrebné v zmysle ustálenej súdnej praxe považovať toho kto má právnu a faktickú moc dispozície s vozidlom (R55/1971). Odporkyňa v 1.rade však nemala v čase vzniku škodu žiadnu faktickú možnosť dispozície s predmetným vozidlom. Medzi odporkyňou v 1.rade a odporcom v 2.rade bolo pri zaobstarávaní tohto vozidla v roku 2009 ústne dojednané, že toto vozidlo bude trvalo užívať odporca v 2.rade, pričom odporca v 2.rade ho mal následne v trvalej držbe, bezvýnimočne rozhodoval o jeho bežnom užívaní a zabezpečoval jeho údržbu a hradil všetky náklady súvisiace s prevádzkou motorového vozidla. Odporca v 2.rade vozidlo užíval počas svojho pobytu vo Švajčiarsku a počas návštev Slovenskej republiky, pričom

odporkyňa v 1.rade v tom čase sa trvalo zdržiavala z pracovných dôvodov v Nemecku, Rakúsku a Veľkej Británii. Odporkyňa v 1.rade poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 3903/2009, kde je uvedená bližšia špecifikácia faktickej moci, ktorou prevádzkovateľ motorového vozidla musí disponovať. Prevádzkovateľom vozidla je ten kto má právnu a fakticky možnosť vozidlo užívať, teda sám organizovať prevádzku k plneniu jeho funkcií a účelu, pričom v prípade trvalého prenechania vozidla tretej osobe sa táto stáva jeho prevádzkovateľom aj keď sa nemusí jednať o vlastníka vozidla. Odporkyňa v 1.rade teda trvalým prenechaním predmetného vozidla odporcovi v 2.rade sa zbavila faktickej dispozície s týmto vozidlom, a teda keďže k tomuto faktickému prenechaniu vozidla došlo okamžite po jeho kúpe, nikdy ani nebola prevádzkovateľom tohto vozidla. Skutočnosť, že odporkyňa v 1.rade je zapísaná ako držiteľ motorového vozidla v osvedčení o evidencii nie je pre posúdenie jej zodpovednosti rozhodujúca. Rozhodujúce je posudzovať faktické, reálne okolnosti prevádzky motorového vozidla, nie záznamy o ňom slúžiace na evidenčné účely. Z ústnych dojednaní medzi odporcom v 1.rade a 2.rade vyplýva, že právne pri rozhodovaní o bežných právnych úkonoch disponoval s vozidlom tiež odporca v 2.rade. disponoval s možnosťou toto vozidlo vypožičať, uzatvárať zmluvy súvisiace s údržbou vozidla a rozhodovať o ich obsahu. Právna dispozícia odporcu v 2.rade bola obmedzená výlučne okolnosťami, ktoré súviseli s formou zakúpenia motorového vozidla. Odporkyňa v 1.rade pri obstarávaní predmetného motorového vozidla pre potrebu financovať časť kúpnej ceny úverom uzatvorila so spoločnosťou Volkswagen finančné služby Bratislava zmluvu o autokredite zo dňa 09.07.2009, popri tejto zmluve bola uzatvorená aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva v prospech tejto spoločnosti toho istého dňa. Na základe uvedenej zmluvy boli pohľadávky dlžníka, odporkyne v 1.rade zo zmluvy o autokredite zabezpečené prevodom vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu v prospech spoločnosti Volkswagen finančné služby Slovensko, a.s., teda v čase spôsobenia škody týmto vozidlom nebola ani vlastníkom tohto vozidla a mala podľa zmluvných dojednaní v ďalšom rozsahu obmedzený výkon práv k tomuto vozidlu. Nebola okrem iného oprávnená ani previesť vlastnícke právo počas doby účinnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva na zabezpečeného veriteľa, na inú osobu, ani vykonať na vozidle opravy nad sumu 660,00 Eur bez súhlasu zabezpečeného veriteľa.

Právny zástupca odporkyne v 1.rade na pojednávaní dňa 28.01.2016 uviedol, že zotrúva napriek vyslovenému právnomu názoru odvolacieho súdu uvedenému v zrušujúcom uznesení z rozsudku súdu I. stupňa na doterajšom právnom názore, že odporkyňu nie je možné považovať za prevádzateľa motorového vozidla, pretože v čase kedy škoda vznikla nemala právnu ani faktickú vec nad predmetným motorovým vozidlom. Poukázal na výpoveď odporcu v 2.rade, z ktorej vyplynulo, že vozidlo trvale užíval, toto mu bolo dané do užívania odporkyňou v 1.rade, pričom v čase užívania žil vo Švajčiarsku a odporkyňa striedavo v Anglicku a Nemecku, teda nad vozidlom nemala ani faktickú ani právnu moc. Pokiaľ teda za užívateľa vozidla nebude sa považovať predmetná leasingová spoločnosť, tak určite sa za prevádzkovateľa vozidla považuje odporca v 2.rade C..

Odporca v 2.rade uviedol, že motorové vozidlo zn. VW Passat EVČ Q. mu odporkyňa v 1.rade dala do užívania, pretože vtedy boli vo vzťahu priateľskom. Vozidlo užíval, ale uhrádzal aj všetky náklady s ním spojené, vrátane leasingových splátok a poistenia. S týmto motorovým vozidlom spôsobil dopravnú nehodu. Vozidlo po ukončení leasingu splatil a následne sa predalo. Fakticky vozidlo predal odporca v 2.rade a aj jeho výťažok z predaja si ponechal. Leasingovú zmluvu na predmetné vozidlo podpísala odporkyňa v 1.rade, pretože v tom čase žili v pomere priateľa a priateľky, ale následne boli splátky vysoké, preto splácanie prevzal odporca v 2.rade a aj s vozidlom nakladal.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom odporcu v 2.rade, prečítaním správy o nehode, oznámenia o vzniku škodovej udalosti, výpisu z evidencie držiteľov motorových vozidiel, zápisu o ohliadke vozidla, výpočtu hodnoty vozidla a výšky škody, hlásenia poisťovne, oznámenia o poistnom plnení, výpisu účtu, výzvy na úhradu poistného, fotokópie doručky, fotokópie e-mailovej komunikácie, zmluvy o autokredite, zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a zistil tento skutkový stav:

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dňa 27.06.2012 odporca v 2.rade ako vodič spôsobil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vznikla škoda na motorovom vozidle zn. Škoda Fabia EVČ D., ktorého držiteľom v čase nehody bol poškodený N. C.J..

Medzi účastníkmi konania nebol sporné, že navrhovateľ uhradil sumu 1 719,18 € dňa 28.09.2012 a 01.10.2012 poškodenému z dôvodu vyššie uvedenej dopravnej nehody.

Písomným vyhlásením zo dňa 14.01.2014 odporca v 2.rade právo navrhovateľa uznal, uviedol, že dopravnú nehodu zo dňa 27.06.2012 spôsobil a uplatnený nárok uznáva.

Podľa § 2 písm. j) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení ku dňu 27.06.2012), na účely tohto zákona sa rozumie

j) prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení ku dňu 27.06.2012), povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a) v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

Podľa § 3 ods. 3 cit. zákona (v znení ku dňu 27.06.2012), osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 1, je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu najneskôr v deň prvého použitia motorového vozidla. Osoba, na ktorú sa vzťahuje povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu podľa odseku 2, je povinná takúto poisťnú zmluvu uzavrieť podľa § 16 pri vstupe cudzozemského motorového vozidla na územie Slovenskej republiky.

Podľa § 24 ods. 2 písm. b) cit. zákona (v znení ku dňu 27.06.2012), kancelária poskytuje z poisťného garančného fondu poisťné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

Podľa § 24 ods. 7 cit. zákona (v znení ku dňu 27.06.2012), kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e) a podľa § 24a ods. 1 písm. a).

Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona (v znení ku dňu 27.06.2012), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ, v znení ku dňu 27.06.2012), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods. 1 OZ (v znení ku dňu 27.06.2012), fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky

Podľa § 517 ods. 1 OZ (v znení ku dňu 27.06.2012), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení ku dňu 27.06.2012), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení ku dňu 27.06.2012), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (v znení ku dňu 27.06.2012), ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 122 ods. 1 OZ (v znení ku dňu 27.06.2012), lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

Podľa § 122 ods. 2 OZ (v znení ku dňu 27.06.2012), koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 OZ (v znení ku dňu 27.06.2012), ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 13Co 921/2014-155 zo dňa 29.12.2015 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Lučenec, ktorým súd zamietol žalobu voči odporkyňi v 1.rade a žalobe voči odporcovi v 2.rade vyhovel s tým, že súd vyslovil záväzný právny názor ohľadom právneho posúdenia postavenia odporkyne v 1.rade ako prevádzkovateľa motorového vozidla. Predmetný právny názor je pre súd I. stupňa záväzný, súd preto pri právnom zhodnotení skutkového stavu vychádzal z právneho posúdenia tak, ako ho odvolací súd naznačil.

Motorové vozidlo EVČ Q. značky VW Passat, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda dňa 27.06.2012 nebolo k dátumu dopravnej nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. Navrhovateľ v dôsledku uvedeného v zmysle § 24 ods. 2 citovaného zákona uhradil poškodenému z poistného garančného fondu škodu v celkovej výške 1 719,18 €.

Vyplatením náhrady škody prešlo právo poškodeného vymáhať vyplatenú náhradu voči subjektom zodpovedným čím navrhovateľ získal aktívnu vecnú legitimáciu na podanie návrhu voči zodpovedným subjektom v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2011 Z.z. v platnom znení.

Vo vzťahu k odporcovi v 2.rade, C. V., ktorý bol v čase dopravnej nehody vodičom motorového vozidla, ktorým bola dopravná nehoda spôsobená a ktorý dopravnú nehodu zaviniel, prešlo právo na náhradu škody na navrhovateľa, nakoľko odporca v 2.rade je za spôsobenú škodu zodpovedný v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka ako osoba, ktorá škodu spôsobila porušením právnej povinnosti. Takto vzniknutú škodu odporca v 2.rade aj uznal. Z uvedeného dôvodu súd preto zaviazal odporcu povinnosťou nahraďiť škodu vo výške 1 719,18 € a nakoľko odporca je omeškaný so zaplatením peňažnej sumy, súd zaviazal taktiež odporcu v 2.rade povinnosťou zaplatiť úrok z omeškania počnúc dňom 17.11.2012, keďže výzvu na úhradu škody prevzal dňa 08.11.2012 s tým, že v predmetnej výzve zo dňa 16.10.2012 určil navrhovateľ termín uhradenia škody do 16.11.2012, t.j. dňom 17.11.2012 sa dostal odporca v 2.rade do omeškania so zaplatením peňažnej sumy.

Vo vzťahu k odporkyňi v 1.rade si navrhovateľ uplatnil právo na náhradu škody, ktorá na neho prešla z dôvodu, že odporkyňa v 1.rade za túto škodu mala zodpovedať ako prevádzkovateľ motorového vozidla. Odporkyňa v 1.rade skutočne v osvedčení o evidencii motorového bola v čase dopravnej nehody zapísaná ako držiteľka predmetného motorového vozidla. Na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva uzatvorenej medzi odporkyňou v 1.rade a obchodnou spoločnosťou Volkswagen finančné služby Slovensko s.r.o., Bratislava, dňa 09.07.2009 v zmysle článku I. citovanej zmluvy v spojení s úverovou zmluvou číslo XXXXXX zo dňa 09.07.2009 (zmluva o autokredite) odporkyňa v 1.rade, ako vlastníka motorového vozidla, za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa, previedla na veriteľa vlastnícke právo k predmetu financovania, t.j. motorovému vozidlu.

Z dokazovania je zrejmé, že odporkyňa v 1. rade predmetné motorové vozidlo kúpila a stala sa jeho vlastníčkou. Dňa 09. 07. 2009 uzatvorila zmluvu o AutoKredite, ktorou sa spoločnosť Volkswagen finančné služby Slovensko, s. r. o., zaviazala poskytnúť jej úver na kúpu vozidla, ktorým bola spôsobená

škoda a odporkyňa v 1. rade sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky splácať. Zároveň odporkyňa v 1. rade dňa 09. 07. 2009 podpísala zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva so spoločnosťou Volkswagen finančné služby Slovensko, s. r. o., ktorá slúžila na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o AutoKredite, na základe, ktorej bol poskytnutý odporkyni 1/ úver na financovanie časti kúpnej ceny motorového vozidla. Predmetné vozidlo bolo odporkyni 1/ odovzdané.

V čl. III. a IV. Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva bolo dohodnuté, že odporkyňa v 1. rade bude v evidencii motorových vozidiel zapísaná ako držiteľ a veriteľ ako vlastník, zároveň bolo dohodnuté, že odporkyňa v 1. rade bude užívať predmet financovania, zaviazala sa nepreviesť predmet financovania do vlastníctva tretej osobe, ako aj neprenechať ho do užívania tretej osobe. V zmluve o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva bolo dohodnuté, že odporkyňa v 1. rade je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetu financovania. Podľa čl. VI. Zmluvy účastníci dohodli, že odporkyňa v 1. rade je oprávnená užívať predmet financovania, t. j. motorové vozidlo a veriteľ potvrdil, že až do okamihu uplatnenia zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva je predmet financovania v účtovnom majetku dlžníka a v jeho oprávnenej držbe. V čl. V. Zmluvy bola dohodnutá doba trvania zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva do okamihu riadneho, včasného, úplného uspokojenia všetkých zabezpečených pohľadávok veriteľa voči dlžníkovi zo zmluvy.

V danom prípade sa teda odporkyňa v 1. rade rozhodla zabezpečiť vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých na kúpu motorového vozidla zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Zmyslom a účelom zabezpečujúceho prevodu práva je nie len nútiť dlžníka splniť svoj dlh voči veriteľovi, ale pri riadnom a včasnom neuhradení tohto dlhu dať veriteľovi možnosť uspokojiť sa v spojitosti s touto formou zabezpečenia (zabezpečovací prevod práva má plniť aj funkciu uhradzovaciú). Teda účelom zabezpečovacieho prevodu práva bolo zabezpečiť záväzok odporkyne v 1. rade voči tomu kto jej poskytol finančné prostriedky na kúpu predmetného motorového vozidla. Ide o podmienený prevod práva z dlžníka na veriteľa za účelom zabezpečenia splnenia pohľadávky veriteľovi s rozvázovacou podmienkou, ktorá sa uplatní pri uspokojení zabezpečenej pohľadávky plnením tak, že právny úkon, ktorým bolo prevedené vlastnícke právo stráca účinnosť a právo v rozsahu, v akom bolo vlastnícke právo prevedené, prechádza späť na dlžníka (prevod práva na veriteľa tak zo zákona zaniká). Čiže, vzhľadom na konanie odporkyne v 1. rade a veriteľa, nebolo zmyslom previesť trvalo vozidlo na veriteľa, ale len dočasne, pokiaľ odporkyňa v 1. rade neuhradí svoj dlh voči veriteľovi. Veriteľ zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sledoval zabezpečenie svojej pohľadávky, účastníci zmluvy tiež dohodli obmedzenia dlžníčky nakladať s predmetným motorovým vozidlom v rozsahu tak, aby sa zabezpečila jeho hodnota. Veriteľ umožnil odporkyni v 1. rade predmetné vozidlo užívať obvyklým spôsobom. Odporkyňa v 1. rade mohla s ním fyzicky nakladať.

V danom prípade je rozhodujúce pre posúdenie kto je prevádzateľom motorového vozidla posúdiť, či zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva previedla odporkyňa v 1. rade na veriteľa toľko práv k automobilu, že už právne a fyzicky vozidlom nedisponovala, a prevádzkovateľom vozidla sa tak stal veriteľ. Podľa zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva odporkyňa v 1. rade mohla užívať predmetné vozidlo obvyklým spôsobom a všetky obmedzenia, na ktoré sa zaviazala odporkyňa v 1. rade predmetnou zmluvou sledovali len účel zabezpečovacieho prevodu práva a ochrany - hodnoty motorového vozidla. V zmluve tiež bolo dohodnuté, že odporkyňa v 1. rade je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu o zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetu financovania. Podľa zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva išlo len o dočasný prevod vlastníctva, v prípade, že by odporkyňa v 1. rade bola uhradila svoj záväzok, automaticky by zanikla aj zmluva o zabezpečovacom prevode práva a vlastnícke právo k vozidlu by nadobudla odporkyňa 1/.

Pre posúdenie otázky či odporkyňa v 1. rade bola prevádzateľom motorového vozidla, mala právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom, v prípade, keď došlo k zabezpečovaciemu prevodu vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu, je potrebné vyjsť zo zmyslu a účelu tohto inštitútu. Základnou funkciou zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva je zabezpečenie pohľadávky. Ide o podmienený prevod práva z dlžníka na veriteľa za účelom zabezpečenia splnenia pohľadávky s rozvázovacou podmienkou. V danom prípade bolo cieľom zabezpečiť pohľadávku veriteľa takým spôsobom, aby mohla, v tomto prípade odporkyňa v 1. rade, predmet zálohu užívať, pričom odporkyňa v 1. rade už od začiatku vzťahu niesla riziko nebezpečia škôd spojené s predmetom zálohu, ako aj náklady spojené s jeho užívaním, (t. j. údržba, dane, poistenie).

Zo strany odporkyne v 1. rade išlo o kúpu vozidla s tým, aby toto mohla užívať a nakladať s ním v súlade s jej potrebami, pričom na kúpu využila finančné prostriedky inej osoby a uzatvorila zmluvu o zabezpečovacom prevode práva. Zmyslom zmluvy o zabezpečovacom prevode práva v tomto prípade bolo zabezpečiť finančné prostriedky, ktoré jej boli poskytnuté na kúpu motorového vozidla s tým, že odporkyňa sa k vozidlu mohla chovať od okamžiku jeho odovzdania ako k veci vlastnej, so všetkými rizikami vlastníka. Zabezpečený veriteľ sa síce dočasne stal vlastníkom predmetného motorového vozidla, avšak jeho práva a povinnosti súvisiace s dočasným vlastníctvom predmetného motorového vozidla patrili odporkyni v 1. rade a zabezpečený veriteľ si mohol uplatniť vlastnícke právo len v prípade, že by nebola plnila odporkyňa 1. svoje povinnosti - uhrádzať finančné prostriedky poskytnuté jej na kúpu predmetného vozidla. Veriteľ nemal úmysel nakladať s predmetnou vecou, napr. previesť vlastnícke právo na inú osobu, alebo zaťažiť predmetné motorové vozidlo nejakým právom, alebo ho poskytnúť inej osobe alebo podobne. Realizovať vlastnícke oprávnenia mohol v podstate len na základe porušenia povinnosti odporkyňou v 1. rade. Na odporkyňu v 1. rade bola prenesená zodpovednosť na motorové vozidlo i nebezpečenstvo a riziká s tým spojené. Veriteľ predmetné motorové vozidlo na základe zabezpečovacieho prevodu práva nemal úmysel a cieľ získať do vlastníctva, jeho úmyslom bolo zabezpečiť svoju pohľadávku, ktorú mal voči odporkyni v 1. rade. Cieľom veriteľa bolo, aby sa zabezpečil dlh a po zaplatení všetkých pohľadávok odporkyne voči nemu, aby sa dostalo predmetné motorové vozidlo naspäť do vlastníctva odporkyne v 1. rade. Išlo len o dočasný prevod vlastníckeho práva, ktorý zaniká splnením povinnosti dlžníka. Keďže zo zmluvy o zabezpečovacom prevode práva nevyplývalo nič iné, vzniklo odporkyni v 1. rade od odovzdania motorového vozidla právo na prevádzkovanie predmetného motorového vozidla.

Odporkyňa v 1. rade bola v súlade s § 2 písm. j) zák. č. 381/2001 Z. z. prevádzkovateľom motorového vozidla, mala faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom a s týmto aj disponovala. Skutočnosť, že ho dala do užívania inej osobe neznamena, že prestala byť prevádzateľom predmetného motorového vozidla. Kedykoľvek mohla uhradiť svoju pohľadávku voči veriteľovi, čím by zanikla zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, a týmto by sa zbavila obmedzení vo vzťahu k predmetnému motorovému vozidlu, ktoré previedla dočasne na veriteľa na základe svojej vôle.

Veriteľ nemal faktickú ani právnu moc nad motorovým vozidlom, tento s ním nemohol fakticky disponovať a nakladať a tak isto nemal nad ním právnu moc, pokiaľ odporkyňa v 1. rade si plnila svoje povinnosti a nedošlo by k tomu, že by veriteľ pristúpil k uplatneniu svojej pohľadávky.

Z vyššie uvedených dôvodov vzhľadom na zodpovednosť odporcu v 1. a 2. rade za vzniknutú škodu súd návrhu navrhovateľa v celosti vyhovel.

Odporcovia 1) a 2) sú v omeškaní s povinnosťou zaplatiť dlh navrhovateľovi, preto súd priznal úrok z omeškania v zákonnej výške 8,75 % ročne počnúc dňom 19.11.2012. Navrhovateľ sa síce domáhal úroku z omeškania počnúc dňom 17.11.2012, avšak v tejto súvislosti súd poukazuje na výzvu navrhovateľa na zaplatenie tak odporcovi v 1., ako aj 2. rade zo dňa 16.10.2012, v zmysle ktorej určil lehotu na plnenie do 16.11.2012. Do omeškania by sa teda odporcovia 1), 2) dostali dňom 17.11.2012 za predpokladu, že by tento deň bol dňom pracovným. Keďže však tento deň pripadol na deň pracovného voľna, omeškanie začína najbližším pracovným dňom, tj. 19.11.2012, a preto súd v časti uplatneného úroku z omeškania od 17.11.2012 do 18.11.2012 návrh zamietol.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Návrh navrhovateľ vzal v časti o zaplatenie sumy 103,- € späť, súd preto v tejto časti konanie zastavil.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Navrhovateľ bol úspešný čiastočne, miera jeho neúspechu však je nepatrná len v časti uplatneného úroku z omeškania, súd mu preto priznal plnú náhradu trov konania, na zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania a za podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 13C/133/2013-122 zo dňa 17.03.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 13C/133/2013-133 zo dňa 24.04.2014 vo výške 206,00 € (2 x 103,00 €) a na trovách právneho zastúpenia JUDr. Jána Mišuru, advokáta so sídlom Bratislava, Záhradnícka 27 za 4 úkony právnej služby (písomné podanie na súd - vyjadrenie k odporu zo dňa 23.05.2013, písomné podanie - čiastočné späťvzatie zo dňa 13.01.2014, písomné podanie - odvolanie zo dňa 06.05.2014, účasť na pojednávaní dňa 28.01.2016) 4 x 81,33 € spolu s paušálnou náhradou 1 x 7,81€ + 2 x 8,04 € + 1 x 8,58 € , spolu s náhradou nákladov za stratu času za každú aj začatú polhodinu spojenú s účasťou na pojednávaní dňa 28.01.2016 za 1 x 10 začatých minút, t. j. 14,30 € a náhrade cestovného Vidiná - Lučenec a späť s použitím motorového vozidla ŠKODA OCTAVIA COMBI 1U evidenčné číslo LC XXXAM pri cene za 1 km 0,183 € a priemernej spotrebe 5,3 l/100 km druhu paliva : motorová nafta a cene 0,93 €/liter, čo predstavuje pri vzdialenosti 2 x 2 km, t. j. 4 km sumu 0,93 € bez DPH, t. j. na trovách právneho zastúpenia spolu vrátane 20% DPH (74,61 €) 447,63 €.

Záverom súd konštatuje, že právny zástupca navrhovateľa má právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb (ďalej len "vyhláška") v spojení s § 13 a ods. 1 písm. a) a c) citovanej vyhlášky a to za úkony prevzaté a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd - návrh na začatie konania zo dňa 18.03.2013 spolu s paušálnou náhradou nákladov 2 x 7,81€, t.j. spolu vo výške ,vrátane 20 % DPH, 213,94 €, ktorá odmena mu bola priznaná platobným rozkazom č. k. 5Ro/96/2013-43 zo dňa 10.04.2013. Nakoľko však došlo v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. v dôsledku podaného odporu k jeho zrušeniu, právny zástupca bol povinný opakovane si uplatniť právo na odmenu za vyššie uvedené úkony právnej služby. Súd o náhrade trov konania rozhoduje v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. na návrh, ktorého rozsahom je viazaný . Preto súd ,vzhľadom na predchádzajúce, priznal právnenému zástupcovi navrhovateľa náhradu trov konania len v rozsahu v akom ich právny zástupca navrhovateľa navrhoval priznať, t.j. čo do výšky 447,63 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.